

Книгата на Даниил — сто тридесет и осма

Разкриване на Даниил 11: едно пророческо пътуване през историята

Jeff Pippenger

2024-03-15

Четиридесетият стих от единадесета глава на Даниил представлява един от най-дълбоките стихове в Божието Слово. Пророческите истории, представени в него, са мястото, където колелата в колелата от видението на Езекиил се събират заедно. С времето на края на милеритското движение през 1798 г., а също и с времето на края на движението на третия ангел през 1989 г., са изобразени вътрешните и външните истории на Божия народ в последните дни. В самия стих се съдържа възвестяването на приближаващия съд, който настъпи с първия ангел през 1798 г., и се простира чак до неделния закон от четиридесет и първия стих. Следователно стихът представя изследователния съд над Божията църква, започващ с мъртвите, до запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди и до това Бог да изблъва лаодикийския адвентизъм от устата Си.

Историята, в която папството получи смъртоносната си рана през 1798 година, до заздравяването на смъртоносната рана в стих четиридесет и първи, е представена в историята на стиха. От стих четиридесет и първи нататък повествованието е поставено в контекста на нарастващите изпълнителни съдби на Бога, които започват в този стих. В този пророчески смисъл стих четиридесети е краят на единадесета глава на Даниил, а стихове първи и втори от главата са началото. Единадесета глава представя бунта на антихриста, десета глава представя началото на видението за река Хидекел, а дванадесета глава представя края. Глави десета и дванадесета представят първото и последното, а единадесета глава е бунтът по средата.

Десета и дванадесета глава са едно и също, защото, за разлика от единадесета глава, те представят опита на Даниил във връзка с видението, а единадесета глава е самото видение. Десета глава е първата буква от еврейската азбука, единадесета глава е тринадесетата бунтовна буква от еврейската азбука, а дванадесета глава е последната буква от азбуката. Видението при река Хидекел е „Истината“.

В единадесета глава началото илюстрира края, защото Христос никога не се променя. Последната история, представена в четиридесети стих, е времето на изпитанието на образа на звяра. Това време на изпитание завършва с белега на звяра, който е представен в четиридесет и първи стих. Следователно първи и втори стих трябва да разглеждат времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, защото този период от време е също и периодът на формирането на образа на звяра.

„Господ ми е показал ясно, че образът на звяра ще бъде изграден преди да приключи изпитателното време; защото той трябва да бъде великото изпитание за Божия народ, чрез което ще бъде решена вечната му съдба....“

„Това е изпитанието, което Божият народ трябва да премине, преди да бъде запечатан.“
Manuscript Releases, том 15, 15.

Винаги има два белега, които обозначават време на края. В реформаторското движение на Моисей това беше раждането на Аарон, последвано три години по-късно от раждането на Моисей. В реформаторското движение за излизане от Вавилон и възстановяване на храма това беше цар Дарий, последван от цар Кир. В реформаторското движение на Христос това беше раждането на Йоан Кръстител, последвано след шест месеца от раждането на Христос. В реформаторското движение на милеритите това беше смъртта на папската система през 1798 година, последвана от смъртта на папата през 1799 година. В реформаторското движение на третия ангел това бяха президентът Рейгън и президентът Буш-старши, които и двамата представляваха 1989 година. В книгата на пророк Даниил, глава десета, стих първи, намираме цар Кир посочен.

В третата година на Кир, персийския цар, бе открито нещо на Даниил, чието име се наричаше Валтасар; и това нещо беше истинно, но определеният срок беше дълъг; и той разбра това нещо и имаше разбиране за видението. Даниил 10:1.

В следващите стихове на десета глава виждаме преживяването на Даниил, представено предварително преди Гавриил да предаде видението за пророческата история в единадесета глава. Кир отбелязва времето на края, защото по-рано Кир, племенникът на Дарий, бе генерал на Дарий, който уби Валтасар, като по този начин отбеляза края на седемдесетте години плен, които бяха предобраз на хиляда двеста и шестдесетгодишния плен на духовния Израил в духовния Вавилон от 538 до 1798 година.

„Божията църква на земята беше тъй действително в плен през този дълъг период на безпощадно гонение, както и израилевите чада бяха държани в плен във Вавилон през времето на изгнанието.“ Пророци и царе, 714.

Краят на хилядата двеста и шестдесетте години през 1798 г. отбеляза времето на края, така че краят на седемдесетте години отбеляза „времето на края“ за тази история. И Дарий, и Кир са представени при смъртта на Валтасар и края на царството Вавилон; защото Кир, като генерал на Дарий, който извърши това дело, представляваше Дарий. Когато Джордж Буш-старши положи клетва на 20 януари 1989 г., Рейгън бе президент през първите деветнадесет дни на 1989 г.

Видението при Хидекел започна във времето на края, в третата година на Кир. Когато Гавриил започва да разгръща пред Данаил пророческата история от единадесета глава, той най-напред се позовава на първата година на Дарий, за да установи ясно, че видението за пророческата история, което предстоеше да представи на Данаил, започва в последното време на края, през 1989 година, защото всички пророци говорят повече за последните дни, отколкото за дните, в които са живели.

Но аз ще ти покажа онова, което е записано в писанието на истината; и няма никой, който да стои с мене в тия неща, освен Михаил, вашият княз. А също и аз, в първата година на Дария Мидянина, именно аз, стоях, за да го подкрепя и укрепя. Даниил 10:21;

11:1.

В първата година на Дарий, която представлява времето на края през 1989 година, Гавриил „застана“, като така посочва, че във „време на края“ пристига ангел. През 1798 година пристигна първият ангел, а през 1989 година пристигна третият ангел. Едва когато вестта на третия ангел бе надарена със сила през 2001 година, започна запечатването на третия ангел; но движението на третия ангел, пристигащ през 1989 година, е представено чрез това, че Гавриил застава във времето на края. Гавриил ще покаже на Даниил „онова, което е записано в книгата на истината“, а видението при Хидекел носи белега на „Истината“, която Гавриил предстои да изложи.

В четиринадесетия стих на десета глава Гавриил вече бе известил Даниил, че онова, което разглеждаше във видението при Хидекел, е „какво ще се случи с Божия народ в последните дни“.

И сега дойдох, за да те направя да разбереш какво ще сполети твой народ в последните дни; защото видението се отнася за много дни напред. Даниил 10:14.

Вторият стих от единадесета глава на Даниил представлява знанието, което беше разпечатано във времето на края през 1989 година и което посочва онова, което „ще сполети“ Божия народ „в последните дни“.

И сега ще ти открия истината. Ето, още трима царе ще се издигнат в Персия; а четвъртият ще бъде далеч по-богат от всички тях; и със силата си, чрез богатствата си, ще подбуди всички против царството на Гърция. Даниил 11:2.

Кир предобразява втория цар след 1989 година. Той е царят на Мидо-Персийската империя, която представлява царството на библейското пророчество в последните дни, съставено от два рога, представени от мидийците и персите. След втория цар на царството на двурогия земен звяр във времето на края през 1989 година, щеше да има още трима царе (Клинтън, Буш последният, Обама), а след това щеше да има цар, който беше далеч по-богат от всички тях. Тримата царе, които последваха Буш първия, забогатяха след своите президентства и то само защото бяха станали президенти. Тръмп, четвъртият, който беше далеч по-богат и най-богатият президент изобщо, не спечели богатството си, защото е бил президент, а предимно чрез дейността си в инвестиции в недвижими имоти, много преди да се кандидатира за президент.

Преди това най-богатият президент в американската история, в относителен смисъл, беше първият президент на Съединените щати. Преди Доналд Тръмп Джордж Вашингтон беше най-богатият президент в американската история и натрупа богатството си, както и Доналд Тръмп, чрез инвестиции в недвижими имоти. И Вашингтон, и Тръмп достигнаха до президентския пост, идвайки от нетрадиционни политически среди. Вашингтон беше преди всичко военен водач, преди да стане президент, а Тръмп беше бизнесмен и телевизионна личност, който, подобно на Вашингтон, нямаше никакъв предишен политически опит.

И двамата президенти бяха известни със своите силни личности и стилове на лидерство, макар че проявяваха тези черти по съвсем различен начин. Вашингтон беше известен със своето стоическо, спокойно и уверено ръководство и с обединяващото си присъствие по време на Революционната война и в ранните години на Републиката, докато Тръмп е известен със своя настъпателен подход към лидерството и управлението. И Вашингтон, и Тръмп бяха личности, пораждащи значителни противоречия, макар и по съвсем различни причини. Вашингтон, макар и широко почитан, през своето време бе подлаган на критика по различни въпроси, включително възгледите си за робството. Президентството на Тръмп бе белязано от многобройни противоречия, включително употребата му на „зловни твитове“ в социалните медии, политическите му решения, поставящи Америка на първо място, и собственото му самосъзнание.

Най-богатият и шести президент трябваше да възбуди драконовите сили на глобализма. Когато положим историята на втория стих от единадесета глава върху историята на периода 1776, 1789 и 1798 година, откриваме допълнителна информация, отнасяща се до последния президент на земния звяр, защото Исус онагледява края чрез началото. Първите два периода, представени от 1776 и 1789 година, предоставят двама свидетели, че последният президент ще бъде осмият президент, който е бил от седемте. Тръмп беше шестият президент след Рейгън и като осми президент той ще бъде „от седемте“. Последният и осми президент ще управлява, когато Съединените щати образуват образа „към и на“ звяра.

Президентът, който управлява, когато образът на звяра бъде създаден от Съединените щати, трябва да бъде осмият, тоест един от седемте, както свидетелстват Пейтън Рандолф и Джон Ханкок. Папството е осмата глава, която е от седемте, и то получи пророческа смъртоносна рана. За да бъде образ на папството, осмият президент, който е от седемте, трябва също да има пророческо отъждествяване с това да бъде пророчески „ранен“ или „убит“.

Папството получи смъртоносната си рана от една драконова сила (Франция) — драконова сила, срещу която папството се беше борило още от времето, когато Павел посочи, че тайната на беззаконието (човекът на греха) вече действаше тогава. Драконът на езичеството възпираше папството да заеме престола, което то направи през 538 г.

От началото на папството до окончателната му гибел то се бори срещу драконови сили. Един образ на папството изисква образът да се бори с драконова сила. В Откровение единадесета глава папството, което е осмата глава и е от седемте глави, в крайна сметка е изгорено с огън и плътта му е изядена от десетте царе. И в двете смърти (1798 и последните дни) папският звяр е убит от драконова сила. За да могат Съединените щати да образуват образ на звяра, осмият президент също би трябвало да бъде убит от драконова сила, с която е било във война, а шестият цар след времето на края през 1989 г. е царят, който раздвижи всички драконови сили.

Роналд Рейгън беше отстъпил протестант, но Джордж Буш-старши беше класически глобалист. Един от неговите известни цитати е този, в който той излъга, като каза на 18 август 1988 г.: „И аз съм този, който няма да повиши данъците. Моят опонент сега казва, че

ще ги повиши като крайна мярка, или като трета възможност. Но когато един политик говори така, вие знаете, че именно към тази възможност той ще прибегне. Моят опонент не изключва повишаването на данъците. Но аз го изключвам. И Конгресът ще ме притиска да повиша данъците, а аз ще кажа: не. И те ще настояват, а аз ще кажа: не, и пак ще настояват, и всичко, което мога да им кажа, е: прочетете по устните ми: никакви нови данъци.“

Освен тази публична лъжа, която е белег на представител на драконовата сила, най-известният му цитат беше на съвместна сесия на Конгреса на 11 септември 1990 г., където той каза: „Сега можем да видим как един нов свят идва в ползрението. Свят, в който съществува съвсем реалната перспектива за нов световен ред. По думите на Уинстън Чърчил — ‘световен ред’, в който ‘принципите на справедливостта и честната игра ... защитават слабите срещу силните ...’ Свят, в който Организацията на обединените нации, освободена от безизходицата на Студената война, е готова да изпълни историческото видение на своите основатели.“ Буш-старши беше глобалист, дори и да се самоопределяше като републиканец.

Бил Клинтън беше първият президент, който проведе церемонията по встъпването си в длъжност при Мемориала на Линкълн, което означава, че той обърна гръб на Линкълн и се обърна с лице към обелиска на монумента на Вашингтон — обелиск, който вътрешно е изпълнен със символи на франкмасонството. И обелискът, и символите на франкмасонството, към които той избра да се обърне, когато лъжливо се закле във вярност към Конституцията, представляваха не само това, че е обърнал гръб на символа против робството, какъвто е Мемориалът на Линкълн, но и историческото позициониране, избрано от Клинтън, съответства на речта му по приемането, в която той възхвали един професор, при когото е учил в йезуитския университет, който е посещавал.

Този професор, Каръл Куигли, написа книгата *Tragedy and Hope: A History of the World in Our Time*, която бе публикувана през 1966 г. и правилно и широко се разбира като „Библията на глобалистките идеи“. Каквото е Коранът за исляма, и както *Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry*, написана от Албърт Пайк и публикувана през 1871 г., се счита за най-изчерпателното изложение на езотеричните учения на масонството; или както *The Book of Mormon* е за светиите от последните дни, така и книгата на Куигли е Библията на глобалистката философия. Повечето биха знаели, ако Клинтън бе възхвалил Мохамед от Корана или ако бе възхвалил Джоузеф Смит от *The Book of Mormon*, а някои биха знаели кой е Албърт Пайк, но малцина знаеха, че възхвалата на Клинтън за Куигли е в съгласие със собствения му глобалистки дневен ред и с отхвърлянето му на принципите, олицетворявани от Ейбрахам Линкълн.

В речта си Клинтън каза: „Като тийнейджър чух призива на Джон Кенеди към гражданство. А после, като студент в Джорджтаун, чух този призив да бъде изяснен от един професор на име Карол Куигли, който ни каза, че Америка е най-великата нация в историята, защото нашият народ винаги е вярвал в две неща: че утрешният ден може да бъде по-добър от днешния и че всеки един от нас носи лична нравствена отговорност да направи това възможно.“ Идеята на Карол Куигли за това как да „направи Америка отново велика“ беше

Съединените щати да се откажат от своя национален суверенитет в полза на Организацията на обединените нации. Клинтън беше демократ, глобалист, представител на змея.

„Какъвто бащата, такъв и синът“ — последният Джордж Буш беше глобалист, също както и баща му — глобалист, който изповядваше, че е републиканец. Ябълката не пада по-далеч от дървото. Библията задава риторичния въпрос: „Могат ли двама да вървят заедно, ако не са съгласни?“ Нужно е само да се проследят многобройните начинания, които последният Буш осъществи заедно с Бил и Хилари Клинтън, за да се види с кого е бил в съгласие последният Буш.

Барак Хюсеин Обама направи изявление за коренното преобразяване на Съединените щати по време на предизборен митинг малко преди да бъде избран за президент. На 30 октомври 2008 г. в Колумбия, щата Мисури, Обама каза: „Остават ни пет дни до коренното преобразяване на Съединените американски щати.“ Това изявление беше част от по-широкото послание на Обама за „надежда и промяна“, което беше централна тема на президентската му кампания през 2008 г., подчертавайки неговата ангажираност към значителни политически реформи и към различна посока за страната. Посоката, в която той насочи страната, беше към драконовите политики на глобализма, антибялото, проабортното, анти-въглеродните горива, антиамериканизма, проглобализма, Разнообразие, Равнопоставеност, Приобщаване, лъжливата история на Критическата расова теория и така нататък. Обама не беше просто обществен организатор; той беше и все още е представител на глобалистката програма на драконовата сила.

Тръмп обаче, за разлика от типичния съвременен политик, изпълни повече обещания от всички други седем президенти през периода, започващ през 1989 г., взети заедно. Той бе отдаден на това да направи Америка отново велика и, в стремежа си към това, раздвижи установените глобалистки сили не само в Съединените щати, но и в целия свят.

Джо Байдън няма абсолютно никакви доказателства, че е нещо различно от поредния глобалист.

Звярът на католицизма водеше продължителна война с драконовите сили, и президентът, който управлява, когато Съединените щати образуват образ на папството, по пророческа необходимост ще бъде в борба с драконовите сили. Никой от живите президенти, освен Доналд Тръмп, не би водил война с драконовите сили, защото демократите са открито глобалисти (дракони), а последният Джордж Буш беше, както и баща му беше (заявен републиканец, който всъщност е глобалистичен дракон), понеже Исус винаги представя последния чрез първия.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

„Голяма криза очаква Божия народ. Криза очаква света. Най-съдбоносната борба на всички векове е тъкмо пред нас. Събития, които повече от четиридесет години ние, въз основа на авторитета на пророческото слово, обявявахме за предстоящи, сега се извършват пред очите ни. Въпросът за поправка на Конституцията, ограничаваща

свободата на съвестта, вече е поставен пред законодателите на нацията. Въпросът за налагането на неделното спазване се е превърнал в предмет на национален интерес и значение. Ние добре знаем какъв ще бъде резултатът от това движение. Но готови ли сме за развоя? Изпълнили ли сме вярно дълга, който Бог ни е поверил — да предупредим хората за опасността, която стои пред тях?“

„Мнозина, дори сред онези, които участват в това движение за налагане на неделното спазване, са заслепени за последиците, които ще последват от това действие. Те не виждат, че нанасят пряк удар върху религиозната свобода. Мнозина никога не са разбирали изискванията на библейската събота и лъжливата основа, върху която почива неделната институция. Всяко движение в полза на религиозно законодателство в действителност е акт на отстъпка към папството, което в продължение на толкова много векове неотклонно е воювало против свободата на съвестта. Неделното спазване дължи съществуването си като тъй наречена християнска институция на „тайната на беззаконието“; и неговото налагане ще бъде фактическо признаване на принципите, които са самият крайъгълен камък на римокатолицизма. Когато нашият народ дотолкова се отрече от принципите на своето управление, че постанови неделен закон, протестантизмът чрез този акт ще подаде ръка на папството; това няма да бъде нищо друго освен даване живот на тиранията, която отдавна с жадно нетърпение е дебнела своята възможност отново да се хвърли в действащ деспотизъм.“

„Движението за национална реформа, упражнявайки властта на религиозното законодателство, когато се развие напълно, ще прояви същата нетърпимост и потисничество, които са преобладавали в миналите векове. Тогава човешките съвети си присвоиха прерогативите на Божеството, смазвайки под своята деспотична власт свободата на съвестта; и лишаване от свобода, изгнание и смърт последваха за онези, които се противопоставяха на техните постановления. Ако папството или неговите принципи отново бъдат въздигнати в сила чрез законодателство, огньовете на гонението отново ще се разпалят против онези, които не желаят да принесат в жертва съвестта и истината в угода на народните заблуди. Това зло е на прага на осъществяването си.“

„Когато Бог ни е дал светлина, показваща опасностите пред нас, как можем да останем чисти в Неговите очи, ако пренебрегнем да положим всяко усилие, което е в нашата власт, за да я представим пред народа? Можем ли да бъдем доволни да ги оставим да посрещнат този съдбоносен въпрос, без да бъдат предупредени?“ Свидетелства, том 5, 711, 712.